नचेदंत्वयामदनुग्रहार्थंकृतंकिंतुअन्यार्थमित्याह भोअनंत यदेतन्मत्प्राणरक्षणंमांहंतुमुद्यतस्यमत्पितुर्वधश्चतदुभयं स्वभृत्यऋषिवाक्यमृतंसत्यंविधातुमहमितिमन्ये कुतः यद्यस्मात्असत्अयुक्तंविधित्सुःखड्गंप्रगृह्यावोचत् किंमदपरोमद्व्यतिरिक्तश्चेदीश्वरोऽस्तितर्हित्वामिदानीमवतु तवकंशिरोऽहंहरामीति पाठांतरेऽप्ययमेवार्थः यद्यदाअवोचत् तदामत्प्राणरक्षणमितिवाऽन्वयः एतच्च सत्यंविधातुंनिजभृत्यभाषितमित्यत्रैवचबहुधाव्याख्यातं॥२९॥ नचेदंपक्षपातेनरक्षणंदैत्यहननंचत्वयिस्वाभाविकम् किंतुमायागुणोपाधिकम् सर्वात्मकेत्वयिस्वतस्तदयोगादित्याह एकइति एतच्च जगत्त्वमेवैकः यद्यतः अमुष्यआदावंतेचपृथगवस्यसिविरामंकरोषि सन्मात्रतयाकारणत्वेनावधित्वेनचवर्तसइत्यर्थः अतोमध्यतश्चत्वमेव कुतस्तर्हिभेदप्रतीतिस्तत्राह निजमाययागुणपरिणामात्मकमिदंजगत्सृष्ट्वातदनुप्रविष्टस्त्वं तैर्गुणैर्हेतुभूतैर्नानेवरक्षकइवहंतेवचअवसितःप्रतीतः तदुक्तंस्कंधोपक्रमे निर्गुणोऽपिह्यजोऽव्यक्तोभगवान्प्रकृतेःपरः स्वमायागुणमाविश्यबाध्यबाधकतांगतइत्यादिना ॥ ३० ॥ ननुयद्येतज्जगदहमेवतर्हि

मत्प्राणरक्षणमनंतपितुर्वधश्चमन्येस्वभृत्यऋषिवाक्यमृतंविधातुम् ॥ खड्गंप्रगृह्ययदवोचदसद्विधित्सुस्त्वामीश्वरोमदपरोऽवतुकंहरामि॥ २९ ॥ एकस्त्वमेवजगदेतदमुष्ययत्त्वमाद्यंतयोःपृथगवस्यसिमध्यतश्च॥ सृष्ट्वागुणव्यतिकरंनिजमाययेदंनानेवतैरवसितस्तदनुप्रविष्टः॥ ३० ॥ त्वंवाइदंसदसदीशभवांस्ततोऽन्योमायायदात्मपरबुद्धिरियंत्वपार्था ॥ यद्यस्यजन्मनिधनंस्थितिरीक्षणंचतद्वैतदेववसुकालवदष्टितर्वोः॥ ३१ ॥

जगतोवैषम्येणममवैषम्यमपिकिंनस्यादित्यतआह त्वंवैत्वमेवेदंसदसत्कार्यकारणात्मकंजगत् नतुत्वत्तःपृथक् भवांस्तुततोऽन्यःआद्यंतयोःपृथगवस्थानात् यत्यस्मादेवमतोऽयमात्मीयःअयंपरइतियाबुद्धिः साअपार्थामायाएव कार्यकारणाभेदंदृष्टांतेन साधयति यद्यतःयस्यजन्मईक्षणंप्रकाशश्चयस्मिन्निधनंचस्थितिश्च तद्वैतदेव अष्टिर्बीजंकारणंतरुःकार्यम् तयोर्यथावसुकालमात्रत्वं अयमर्थः कालशब्देननीलत्वासाधारणयोगात्पृथ्वी वसुशब्देनवसुमात्रंभूतसूक्ष्मम् तत्रतरोर्यथापृथ्वीमयबीजमात्रत्वम् तस्यचयथाभूतसूक्ष्ममात्रत्वम् एवंसर्वमपिकार्यकारणात्मकंजगत्परमकारणात्मकमेवेति तथाचपारमर्षंसूत्रम् तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यइति श्रुतिश्च वाचारंभणंविकारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यमिति ॥ ३१ ॥